

ועל זה אמרה התורה אם בעלי מקרא הם וכו', כי כבר דברנו, שמי שלמדו תורה ואין גם עצמותו משתנה לTORAH וקדושה והוא רק ארונו שמנצא בו ספרים, והוא בעצם עז' כמו שהוא, וגם בחדש וחותם רבה ור' יוחשלי חניה פרק ב הלכה א') דԶיאן חילוק הוה, שרבי מאיר כשרצה להציג את אחד מנהגיהם אמר "מצילין תיק הספר עם הספר" (שנת פרק ט' משנה א'), מצלין את אחר בשיבול TOROTH, הדיוו שהמשיל את אחד רק לתיק שמנצא בו ספר, ומכל מקום יצילו ז' כמו שמנצילין לתיק הספר עם הספר.

מה שאין כן על תלמיד חכם אמיתי וצדיק, אמרות הגמרא (ומסת' נב' כ' מה טפשאי הנהו אינשי דקימוי קמי ספר TORAH ולא קימי קמי גברא רביה), היה שהמשילו אותו לספר TORAH בעצמו ועד יותר, לא לתיק בלבד.

ו⁶ זאת ענה TORAH אם בעלי מקרא הם, אם הם עצמותם נעשו בעלי מקרא או גם בעשה שאוכלים ושוחטים לא ייחזו ליצרם שיתנער בהם, אם בעלי משנה הם וכו', ואפילו מי שיצרו מתגרה הם, מכל מקום כיוון שהם בעצם בעלי מקרא משנה וכו', צרכין להתגבור עליהם.

ועוד, אמרה TORAH "יעסקו בהלכות הפסח בפסח, בHALCHOT עזרת נצורת בHALCHOT הtag בחג", שם הומן יעדור אותם כי וזה עין גדול לקבעו לו עתים לTORAH, שהיו אפילו אם האדם בעצמו שכח או יש לו מועעות, מכל מקום הומן מעוררו ומחזקו להבליג על המנייעות.

ובכן עתה שיש לנו מנייעות רבות לא של אכילה ושתיה, רק אדרבה של צורות ויקרים וחמניות לעילן, מכל מקום הלא לכל איש אפילו לדסחו ובעל חטאלכה היו שייעורים לTORAH, لكن זמנייהם של השעורים הקבועים בעצם עזרו לו שלא יזניהם.

ואדרבה עתה שיש לנו יותר פנאי צדיקים בHALCHOT הומן לקבעו לנו יותר שעורים מאשר מוקדם, ור' ירחם ויישענו ונוכל לעסוק בTORAH ובעבודה מותך הרחבה.

ונזוזר להזכיר לעיל, כיוון שגם בעצם בעלי מקרא בעלי משנה לנו יכולות להתגבור גם על מנייעות אם של שבע אכילה ושתיה, ואם חם חלילה של צרה.

פרשת בראשית

בראשית בראשית אלוקים את חשמליהם ואת הארץ.
(בראשית א' 8)

ופרשי בראשית בשבייל ישראל שנקרוא בראשית ובשביל
ההתו שנקראת ראשית.

כ' איתה בגמרא סנדידין וכא' תטו רבנן הקורא פסוק של שיר השירים ועשה אותו מפן זמר, והקורא פסוק בבית משהאות בלבד וכן מביא רעה לעולם, מפני שהחומרה חוגרת שכך ועומדת לפני הקדוש ברוך הוא ואומרת לפניו רשות של עולם שעשינו בך בכחך שמנצנץ בך לצים, אמר לה בתי בשעה שאוכלין ושותין במא יתעסקן, אמרה לפניו רשות של עולם אם בעלי מקרא הן יעסקו בתורה ובנבאים ובכתובים, אם בעלי משנה הן יעסקו במשינה בHALCHOT ומגןות, ואם בעלי תלמוד הן יעסקו בHALCHOT פסח בHALCHOT עזרת נצורת בHALCHOT tag בחג".

על פ' פשוטו קשה להבין מה השאלה שהקדוש ברוך הוא שואל להתרה בשעה שאוכלין ושותין במא יתעסקן, הלא גם הוא יתכרך יודע במה יתעסקן.

ולמה פרטה TORAH בפרטיות אם בעלי מקרא הם וכו', אם בעלי משנה הם וכו', אם בעלי תלמוד הם וכו', ולא אמרה בכלל שילטדרו, ובטעות כל אחד ילמד את אשר יכול, וההתרה שאמרו ובריס וה' "וזברת בם" ג' לא אמרה בפרטיות מה שילמד כל אחד, כיוון שכל אחד יודע מה ילמד.

ואפשר ליטור זכות הוא זה שליטר הקדוש ברוך הוא עליהם, התנצלות על TORAH שקוראים פסוקים נבטי משהאות, בשעה שאוכלים ושוחטים, שחייב הרע מושל או עליהם כי אין ארי מהם מ恐惧 כופת של תנין ממתר קופה של בשר" (מרות לב) במא יתעסקן אג.

פרק נח

אלה תמלות נח נח איש ציון תמיד היה בדורותיו
 את האלים והתלן נח.
 (בראשית ג:ט)

ופרשא, נח היה צריך סעד לחוטטו אבל אברם היה
 מתחוק ומחול בצדקו טלית.

כי אזה נסנדרין (קד) מעשה בשני בני אדם שנשטו בדור הכרמל והה
 שבאי מוהל' אחריהם, אמר לו אחד מהם לחייבו גמל שמהלכת לפניו
 סומה באחת מעייה, וטעונה שתי נזרות אחת של יין ואחת של שמן, ושני
 בני אדם המנהיגים אותה אחד ישראל ואחד נבי, אמר להן שבאי עם קשה
 עודף מאיין אתם יודיעין, אמרו לו גמל מעשבים שלפניה מצד שואה אוכלה
 מצד שאינה רואה אינה אוכלת, וטעונה שתי נזרות אחת של יין ואחת של
 שמן, של יין מטפטע ושוקע ושל שמן מטפטע וצף, ושני בני אדם המהיגים
 אותה אחד נבי ואחד ישראל, נבי ונפה לדך ישראל נפה לעזין, רוח
 אחריהם ומצא דבריהם, בא ותשכן על דשון והביאן לביתו ועשה להן סעה
 נדולה, והיה מוקד לפניויהם ואמר ברוך שכח בורעו של אברם ונונן להם
 מהכמתו, ובכל מקום שהן הולכים נעשים שרים לאדוניהם ופטרן והלכו למתיהם
 לשולם.

ומודיק המהרש"א ז"ל וזה געיסים שרינו מה עני קשה עוף לשאלתו, ומתירז
 שהיסורים ממוגעות את הحكמה, ואם קשה עוף לחושב על עצם שעודם
 חכמים, עיין שם.

ובין ש"שביעים פים לתורה" (ונזכר הרבה פרשא כי פיסקא כן) אפשר לומר שלא
 על שמתפאים לנדר בחכמה קרא אותם "קשה עוף", היינו שהם עם
 קשה עופת להחטא גם עיטה עליהם חוכמים, רק גם על שבאמת חכמים הם.
 כי צריך להבין הפסוקים ש" אמר למשה ובינו ושמתי לך כי לא עלה
 בקדך כי עם קשה עוף אתה", שהוא נתנו טעם על שלא עלה בקדכם

(ל)

"בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ", בשבייל ישראל והتورה,
 וכן שעצם העולם בשבייל ישראל והتورה הוא, لكن אף שיש זמנים שבהם
 חוללה העולם כנגד ישראל והتورה הוא, מכל מקום מקום ידי שיטגלה
 בטהרה, שבו עצם העולם וושיעו את ישראל והتورה.

(מ)

וראשית והטשובה יתגלה שהכל בשבייל התורה וישראל אמן.